

ЗА МЛАДЕ ИСТРАЖИВАЧЕ

До 12. века у Србији је главна делатност била земљорадња, пре свега екстензивног типа. Половином 12. века Саси обнављају некадашње римске руднике и оживљавају рударство. Значајни рудници тог периода били су Ново Брдо, Трепча и Брсково. Саси тада обучавају домаће рударе и долази до отварања већег броја рудника, из којих су се углавном вадили сребро, злато и олово. Развој градова је средином 13. века подстакао развој занатства и трговине. Међу занатлијама, у градовима су најзатупљенији били ткачи, кројачи, обућари, златари и ковачи. Из Србије су се тада највише извозили руде, производи од метала, восак и сточарски производи, попут коже, крзна и сира, а увозили су се со и луксузни производи.

Развој привреде у 13. веку донео је још једну новину: страни новац, који је до тада коришћен, није више могао да задовољи потребе трговине и почело се с ковањем домаћег новца. Краљ Радослав је био први српски владар који је ковао новац. Крајем 14. и почетком 15. века додатно се убрзао економски развој Србије. Градови постају већи потрошачки центри, што је утицало на пораст трговине и промета новца.

Након пада под османску власт 1459. године Србија постаје претежно аграрна земља. Изузетак су чинили делови земље у којима је процват доживело рударство: Ново Брдо на Косову и Метохији, Рудник код Горњег Милановца, Крупањ и Авала. У наредних четиристо година привредни развој наше земље био је неравномеран: у појединим деловима привреда се развијала, док је у другим стагнирала, па чак и назадовала. Све је то оставило трајне последице по привреду у Србији. Територија данашње Србије северно од Саве и Дунава била је под влашћу Аустроугарске, па је овај део у привредном смислу био најнапреднији. Јужно од Саве и Дунава привредни развој успоравали су феудални односи и наглашена привредна неразвијеност најјужнијих делова територије Србије.

Ослобађање од турског ропства у другој половини 19. века није одмах донело и привредни напредак, због неповољних историјских прилика које су уследиле у наредним деценијама (балкански ратови, Први светски рат). Србија је тада доживела велике људске и материјалне губитке, што је онемогућило бржи привредни опоравак. У периоду између два светска рата наша земља припада економски неразвијеним државама Европе. Индустрија се споро развијала, мануфактуре занатског типа запошљавале су мали број радника, а стварају се услови само за интензивнији развој трговине и банкарства.

Ковач

Трахеј, новац краља Радослава